

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Commentariorum Zaringo-Badensium conspectus - Cod. Karlsruhe 22

Schöpflin, Johann Daniel

[S.l.], [18. Jahrh.]

Commentariorum Zaringo-Badensium conspectus

[urn:nbn:de:bsz:31-139445](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-139445)

1.

Commentariorum Saringo-Badensium
Conspectus.

Brigovia et Ortenavia, Rhe-
no flumine ab Alsatia separa-
ta, communem cum Alsatia for-
tem et communia fata plerum-
que experta sunt.

Occasio
operis

Tres hae Provinciae, sororio inter
se vinculo junctae, e Allemannico Du-
catui olim omnes subjectae, iisdem
legibus institutis et moribus re-
gebantur. Brigovia, uti Al-
sattia, in duos Landgraviatus
olim fuit divisa. Ortenavia hae-
recturam vel Advocatiam Provincia-
lem, e Alsatica similem, hodieque
comprehendit. e Alsatia Dux Ci-
cho tot terrarum e Allodialium cis
et trans Rhenum possessor septi-
mo aerae Christianae seculo jam
Dynastas et Comites in Saringo-
viam et Ortenaviam ex suo san-
guine transmisit, qui in illis et

circumjacentibus pagis perpetua
nepotum serie floruerunt, ea qui-
bus Faringo = Badenses ad nostra
usque tempora florent. Nata hinc
nobis Rhenum quoque ex Alsatia
transeundi occasio, ut et ibi Luit-
fridigenas nostros, ex Cichone
prognatos, sollicitè queramus.

Origo Badensis
Domus.

Fecunda enimvero Cichonidum
Genitrix et nutrix Alsatia succes-
su seculorum novas hujus Gentis
colonias non modo in Brisigo-
riam trans Rhenum, sed et trans
Juram, trans Vosagum identidem
transiit, quæ denique univer-
sum se diffuderunt per orbem.
Burgundicæ Helvetiæ trans-Jura-
næ regionis decimo jam seculo Luit-
fridigenæ; trans-Vosagianos Lotha-
ringicos tractus undecimo Berbar-
digenæ tenuerunt. Sed ante hos
antiquior Luitfridigenum ramus
jam transierat Rhenum, qui
fortunarum suarum sedem in-

Briogonia praesertim, Comitum
 sub titulo, fuerat. Tichonio
 enim primi, quem novimus, Al-
 satia Ducis duo filij, Adelber-
 tus et Ticho ^{2^{us}}, duas lineas
 condiderant; quarum ille Luit-
 fridigenum, hic Berhardigenum
 sator est (9)

Ex Luitfridigenis Habsburgo = Austri-
 aca, et Taringo = Badensio Do-
 mus prodierunt. Ex Berhardi-
 genis Lotharingica prodit, quae
 cum Habsburgo = Austriaca no-
 stris temporibus coalescit in
 unam.

Utraque communem, cum Taringo =
 Badensi Domo matrem agnoscit
 Alsatiam. Briogonia quidem
 à seculi .XIV. temporibus Austria-
 cos inter et Badenses maximam
 ex parte dividitur. Sed Habsbur-
 gici, et Austriacorum. majores, non
 nisi post longam, in Argovia

(9) Alsat: Illustr: Tom. 1.º pag 762.

apud Helvetios moram traducti in
Austriam, plures pedetentim in
Brisgovia terras Austriacae di-
tioni suae adiacere coeperunt, suosque
adeo agnatos Taringo-Badenses,
quorum primigenia post Alsatia,
am. sedeo Brisgovia fuerat, an-
tiquissima ibidem dominia possi-
dentes repererunt. Unde non vi-
si à Caroli IV^{te} temporibus utramque
Luitfridigenum lineam, Habsbur-
gicam atque Badensem, ut do-
minatrices conjunctim, veneratur
Brisgovia.

Overhardo-Lotharingos descripsit
Calmetus; (a) Luitfrido-Habsbur-
gicos exposuit Merrgottus; (b) Lu-
frido-Taringos nostrum opus ex-
ponet.

Addit ex eo Lector, Badenses
non ex Italico Marchionum Veron-
ensium, sed ex Brisgovico Du-
cum Taringiae sanguine, origine esse,

(a) Hist. de Lorraine t. 1.

(b) Hist. Genealog. Domus Habsburg.

ta, Faringia Duceo autem non ex
 Burgundicis Vindonifae Comitibus,
 quod statuit Guillimannus; (a) non ex
 Transjuranis Burgundiae Regibus, ut
 Wattervilius ^{lib} conjectat, sed ex anti-
 quis Aloatia Ducibus verisimillime
 descendere, adeoque Rheno trajecto in
 Brisgovia, Ortenavia, Sibra Mar-
 tiana vel nigra, aliisque Suevia et
 Francia Teutonice pagis fortunarum
 suarum sedem fixisse. Vti vero
 in Habsburgico ramo Luitfridi; in
 Lotbaringico Berhardi, ita in Bris-
 goica Bertholdi frequentes occurrunt,
 unde Faringia Duceo haud immerito
 Bertholdigenas appellares, qui nec Lu-
 itfridigenis nec Berthardigenis origine
 et gloria antiquitatis inferiores di-
 cendi sunt.

Faringia Ducum cum Marchionibus
 Badensibus nexum. vetustus Abbatie
 San- Petrinae in silva Martiana
 Rotulus seculo XIII. scriptus certum
 jam reddit. Solus rerum Germani-
 carum et speciatim Badensium In-
 dagator, Johannes Nidlorius, Genealogicam

Quo nexum
cum Faringis

(a) Habsburgiac: Libr. Compertum et Joh: Nid-
 storius

(b) Journal Helvet.

Fringicae prosapia tabulam Cronica
Constantiensi Mantius (a) praeficit,
quam Notuli hujus autoritate concia,
na se videtur. Ad hanc autem pro-
vocari cum neglexerit Sistorius, ido-
nei testimonij et probationis historica
defectus multos inducit, ut Fringorum
cum Badensibus necum. inter veri,
similia, ^{modo} ponerent. Auctoritas Notu-
li verisimilitudinem in certitudinem
vertit. Quicquid ergo dignitatis et
gloriae adquisivit Fringica Domus,
id omne in Domum Badenocem
ex Fringica natam transiit. In-
ringica dignitatis promotor primus,
quantum novimus, fuit Henricus 11us
Imp., qui Carinthia Ducatum cum
Marchia Veronensi Bertholdo Bro-
govico Dynasta et Comite commi-
sit: unde Ducis et Marchionis
aeromata ejus Domui illata sunt.
Firmissima haec Italiae claustra
Germanici Caesares Principibus, quo-
rum fides et virtus eis erant perpe-
cta, gubernanda commiserant. Cum
autem fecatis illa Imperii et sacerdotij
discordia Caesarem inter et Romanum

(a) . Der. German. Tom. III. pag. 742.

Sontificem An 1073. pullulare coe,
 pipet, idem Henricus 11us Ca,
 rinthia Ducatum et Marchion
 natum Veronensem, qui Ducatu
 jam pridem conjunctus fuerat,
 Bertoldo eripuit et Marquardo
 cuidam, consanguineo suo, admini,
 strandum concepsit.

Concilium hoc levi et mutabili Ca,
 saris animo scriptores Junioris sim,
 pliciter adscribunt, quod Politica
 prudentia forte rectius adscriberes.
 In gravi enim cum Italia constituta,
 tuo dispidio, quid mirum, si Italia
 sportam, qua aditum ejus aperit
 Germanis, Principi, Aula Roma,
 na nimis addicto, eripuit. Ita
 ringia Duces autem non minus ac
 Quelfos, qui vicini eorum et con,
 sanguini fuerant, Pontificum par,
 tibus adhasisse consolante, suo loco
 docebimus.

Non autem praeterendum silentio
 est, Ducatus et Marchionatus
 illius anni plerumque concessos fu,
 ispe ad tempus. Ducatum et Mar,
 chiam Bertoldus 1^{mg}, cum adhuc

recipet, successione spem filio Bertholdo 2° jam concesserat Caesar. Pater et filius possessione licet ac spe sua privati, titulum tamen Ducis servarunt.

Origo
tituli Marchici

At junior Bertholdi 1^{mi} filius Hermannus à Marchia Veronensi, quam pater quoque possederat, appellatus est Marchio, et similiter axiomam retinuit, postquam Marchiam patre cum Ducatu amiserat. Nam frequentior inter Principes mos est, ut Pater, Ducatus et Marchionatus, filio seniori nomen Ducis, juniori Marchionis imponat, praesertim cum filius successione in dignitates à Rege promissa. Nec minus recepti moris est, ut Principes dignitatis, si quam amittunt speciem retineant et ad nepotes propagent.

Hermannus ergo ad posterum suum Badenensem et Hochbergensem axioma Marchionis transmisit, auctore Senesimae Scipio, qua titulo Sada Marchionum, per septim,

gentos annos jam floret, veteris pa-
trimonij Caringia Ducum, à quibus
descendit, ex parte compos et ad no-
stram usque aetatem perpetua be-
res.

Genuina haec sanguinis et e Mar-
chica dignitatis in Serenissimâ
Badensium familia origo est, ge-
nuinis historicarum fundamentis
innixa. Illa ergo de Veronensi
Badensium origine tam vetus,
tamque constans traditio non omni-
no fabulosa est. Bertoldus 1us
enim Badensium sator seculo XI^{mo}
jam fuit e Marchio Veronæ, quam
Marchiam tamen deinceps amisit.
Bertoldi 1^{mi} pronepos autem
Hermannus, e Marchio Badensio,
frequentibus FridERICI 1^{mi} Imp-
ratoris in Italiam expeditionibus
interfuit, et ab eo e Marchionatus
Veronensis administrationem acce-
pit. Henrici enim IV. Imperatoris
exemplo e Marchionatum Veronæ
Principi sibi fido committendum esse
existimaverat Cæsar. Unde A^o 1158.

Num seculo XII. ortus?

Hermannum Marchionem S Baden-
sem. Charta Marchionem quoque Ve-
ronensem. predicant. Singularis re-
rum factorumque converio. e Mar-
chia, quam Bertoldus 1us, Guellica
factioni addictus, atque ob id Casari su-
spectus, amisit, proneps ejus, Gi-
bellinus quod esset, à Casare centum
post annos obtinuit. Eandem
Marchionis Veronensis dignitatem
Hermannus hic S Badensis in fili-
um. quoque suum, Hermannum III.
derivavit, qui memorabilem illam
Constantia Pacem à Friderico 1°
Imp: cum Italia civitatibus à 1182
initam suo quoque testimonio, ut
Marchio Veronensis, signavit.
Veronensis hic Marchionatus, à
duobus Hermannis S Badensibus
per plures annos possessus et re-
ctus, posteros eorum in errorem
induxit, ut Majorum suorum
origines ipsi ex Italia repeterent
Titulus Marchionis ad Hermannum
Bertoldi 1^{mi} filium juniorem, qui
Cuniaci obiit, à Marchionatu Veron.

negatur.

nensi, adeoque ex Italia haud dubie
 pervenit, sed ille non ab Her-
 manno sub Frederico 1mo seculo. XII.
 Veronam regentibus, sed à Ber-
 toledo 1mo Carinthia Duce et Ve-
 rona Marchione seculi XI. medio
 jam derivandus, adeoque centum
 annis antiquior est.

Posteritas, antiquitatis et Mar-
 chiae à Bertholdo 1mo possepe
 ignara, novitati inhaerit, et Her-
 mannorum dignitatis Marchicae
 apud Italos memor, posterioribus
 his et dignitatem et sanguinem
 debere se credidit, licet hac hypo-
 thesi centum annos Antiquitatis
 Badense amitterent. Bertholdus
 enim a. 1056. e Marchio jam fuit
 Veronae. Hermannus 1us autem
 hanc Marchiam non nisi a. 1154.
 accepit. Sed Italica originis gloria
 animos Germania Principum an-
 te aliquot secula tam fortiter pro-
 strinxerat, ut Germanicas origi-
 nes contempserit viderentur; id
 quod Habzburgensium, Hohenlœn,

sium, Folleranorum. Genealogica
tabula satis declarant.

De Faringo = Badensibus nostris
ergo dicendum, quod ex Brisgovi,
câ stirpe oriundi Veronensem Italiae
Marchiam ab Imperatore gubernan-
dam acceperint, non autem quod
Italica Veronensium origines adpos-
sidentas Badensium regionum ter-
ras in Germaniam à Caesare fue-
rint adducti Veronâ.

Antiquitas
Stirpis

Augusta ~~regem~~ Badensium pro-
sapia ad seculi X^{mi} finem usque
per Faringia Ducis ascendit, quo
tempore patrimoniales in Brisoi-
govia terras magno numero pos-
sedit; Octingentorum fere indige-
natus annorum; per quod grande
ævi spatium. idem Alsat-Bris-
goicus sanguis eadem terras Fa-
ringo = Badenses in Brisgovia
Ortenavia et Alligovia possedit
et possidet, quæ certa et indubitata
Serenissima Domus Badensis in-
cunabula sunt, ex profunda Bris-
goicarum rerum, antiquitate repetita.

Ad tam profundam temporum an-
 tiquitatem perrexerunt Regiorum
 quoque stemmatum Genealogico-
 rum ascensus est. Gentilitiorum
 nominum ad undecimum usque se-
 culum defectus, qui Genealogicos
 omnes nexos abrupit, defectus quoque hujus
 est causa. Ante hoc avum enim
 Duces et Comites, non adjectis Du-
 catuum et Comitatum nominibus
 simpliciter in Chartis et in An-
 nalibus sua nomina signarunt.
 Capetingicum Franciæ Regum stem-
 ma clarissimis Historicorum te-
 stimoniis per masculinam propa-
 ginem ad Robertum usque for-
 tem Franciæ Ducem, regnante Ca-
 rolo Calvo florentem, ascendit.
 Capetingici autem et Faringici stem-
 matis ea diversitas est, quod illud
 ad Robertum fortem usque, adeo,
 que ad medium seculi nomi clara hi-
 storiarum luce ascendat; Faringi-
 ci certitudo historica in Bertol-
 do I^{mo} qui seculi undecimi initio

comparatur
cum Capeting:

natus fuit, terminatur, adeoque
certior vel Historica epocha non
nisi à Bertoldo 1mo incipit, quæ
in Capetingiis jam à Roberto
suum initium capit.

cum aliis
German: gentibus

Quæ illustriores Germanorum
familia gentilitia à castris su-
is nomina sibi sumere coepissent
quod seculo XI^{mo} invaluisse novi-
mus, in Suevia Ducatu Habs-
burgica, Faringica, Quelfica, Stau-
fensio et Tollerana, illustrissima
stirpes, uno fere tempore inclare,
scere coeperunt. Has inter Ho-
benstausica Domus, postquam
6. Casares Germania dedisset,
jam a. 1268. interit. Quelforum
Bavaria Ducum masculinus san-
guis seculo XI. jam extinctus est
at femininus per Cunegundam
Quelfhicam, quæ Agoni II. Coten-
si nupsit, in Brunovico = Lun-
burgicâ Domo, quæ proprie Coten-
sis, non Quelfhica est, perdu-
rat. Tollerensis Domus in Bran-

deburgo = Borussia et in Zolle-
rensiis Principum ramis nos-
tro aro virescit.

Quodsi Augustus his Germania
gentibus Bavarico = Palatinam
et Avarico = Anhaltinam, quae
de antiquitate stemmatis sui me-
rito gloriautur, accenseas, in
omnium harum Domuum origi-
nibus profecto nihil vetustius
nihil illustrius, quam apud Ba-
denos invenies. Quinimo Ber-
toldus I^{mo} Domum suam XI. jam
seculo ad axioma Ducale extule-
rat, cum cetera, quos protuli, in
Comitum adhuc classe censerentur.

Badenos à Bertoldo I^{mo} ge-
nus suum haud dubie trahunt.
Bertoldus ab Etichone Alotia
Duce sanguinem verisimiliter
ducit.

Bertoldi I^{mi} patrem conjectura as-
sequimur, sed conjectura, qua ma-
gnam verisimilitudinis gradum
acquirit. Cur enim inter majores
Bertoldi non reputemus Ber-

Bertoldi I^{mi}
majores

tolidos et Bertilones illos, qui
ejusdem nominis, in eadem Berio-
govia, eandem dignitatem eademque
terras, precedentium seculorum de-
cursu, possederunt.

Genealogorum ingenia in conjectu-
ralibus epochis plerumque lucen-
riarunt; illorum praesertim, qui
superioribus seculis Regum et
Principum describere Familias.
Henningiana, Lufiana, Buce-
liniana stemmata fictionum sunt
plena, quae jam pridem apud
cordatos fidem amiserunt; unde in
Fringicis et in Badenibus
non nisi obiter eorum, facturus
sum mentionem.

Genealogicae Habsburgensium ar-
bori Lotharingos atque Baden-
ses inserere solent, quotquot post
Hieronymum Vignierium ab an-
no 1649. tractarunt Habsburgicae.
Ab Clibone enim, Alsatiae Ducis
ut stipite communi, singulas tres
Domos derivant; in methodo ordi-
nandi ramos et gradus modo dice-

si. Communes hae trium stirpium
 Habsburgica, Lotharingica et Sa-
 densis origines Diplomatum et
 monumentorum auxilio tantum
 verisimilitudinis gradum. acqui-
 siverunt, ut consensum illis me-
 mo facile denegat, evidentia li-
 cet omnis non adsit.

Etichonis majores autem, sive cum
 Cecardo ab Alamannia Ducibus, seu
 quod verisimilius est, ab Altorsen-
 sibus in Alamannia Quelfis (a)
 ex seculo VI. repetas; Badencos sem-
 per erunt autochthonos, ex Suevia
 orti.

Guillimanni Francisci et Jo: Sistorij
 somnia, quibus ille non ab Etichone,
 indubitato Aloatia Duce, sed à Theo-
 dibaldo quodam, fictitio Vindonisa in
 Ergovia Comite seculi VI. Habsburgenses
 et Laringenses derivat, apud Criticos
 veritatis amantes, non inveniunt locum.

Maud immerito quidem Guillimannus
 eos derisit, qui Habsburgicas origines
 vel Romae vel apud Austrasios Fran-
 corum. Reges quaesiverunt. At ali-
 is magis deridendum se dedit, cum,

(a) Aloat: illustr. tom: 1. pag:

Guillimanni et Sistorij
 somnia.

ut Annius Viterbiensis alter, Theodi-
baldo suo, Vindoniſſæ Comiti, effito,
Ottobertum, ^{Hellobertum} Amprinctum, Lampertum,
filium nempe, nepotem, pro-
nepotem et Abnepotem ſubjuugit;
quos Altemburgi Comites ac Alotia
et Briſiaca Dominos Landgravi,
osque ex arbitrio ſuo ordinat(a) ab,
que ulla fide ſcriptorum.

Guillimannus Habſburgica incunabu-
la domus apud Helvetios ſuos quaſi-
vit, ut conditores ejus ex Vindo-
niſſæ Helvetia in Alotiam et
Briſogoviam deſcendiſſe doceret,
qui potius ex Alotia in Helve-
tiam aſcendiſſe dicendi ſunt. Ba-
denos autem unã cum Habſburgi-
cis eãdem ex Helvetiã derivare
contendit, inveſtiturq in eos, qui
Badenſium origines quaſiverunt
Veronæ. Inveſtitur recte, ſed ab-
ſurda ~~deum~~ convellens, in abſurdio-
ra prolapsus eſt.

Faringia caſtrum

Faringia Briſogovia caſtrum(a). Ma-
tiana ſilvæ impositum monti(b), leu-
(a) Lingua patriã Faringen, caſtrum cum ſubjaco
& vico cognomine.
(b) ſta Theodoſiana Tabula. Medio ævo et noſtris
ſilva nigra appellatur.

ca spatio verius Boream distans
 Friburgo, per aliquot secula jam
 ruinis obnoxium, (a) ad pedes mon-
 tis vicum quoque habet cognominem.
 Vocis origo à Carinthia, quem Du-
 catum Bertoldus I^{us} per aliquod
 tempus, ut dicimus, prospederat,
 à nonnullis derivatur; qui in Ca-
 rinthia et Laringia vocibus para-
 nomasiam quarentes, Bertoldum
 1um in Carinthia amissa memo-
 riam. Castrum hoc in Briogo,
 viâ constructum, ita appellasse
 arbitrantur.

Conditi castri tempus seculi XI^{mi}
 medio Guillimannus assignat (b)
 Jacobus Mantius (c) vero Maxi-
 miliani I^{mi} Imp: Historicus, Bris-
 gojo = Friburgensis origine, castrum
 Laringam, à Bertoldo II^{do} conditum
 fuisse arbitratur; postquam Ber-
 toldus I^{us} jam aliud ejusdem nomi-
 nis in Carinthia condidisset; à quo

quando
 conditum?

(a) Iconem ejus exhibet Jiggeri Spiegel der
 Chron. pag. At Herzogott Genial. Domus
 Habzburg: tom. 1 pag. 12. reliquias hujusca-
 sti verius atq. distinctius representat.

(b) Habzburgiac: L. V. p. 156. Edit. Mediolan: Herzogott l. c.
 (c) apud Guillimann. loc. alleg. pag. 165.

Faringensio sit dictio: cui sententia,
quoque. subscribit Gollutio. (a) Fri-
burgende Chronicon. (b) Castri Fa-
ringia origines ad A: 1091. ponit.

Quicquid sit de castro hujus nomi-
nis in Carinthia condito; Brio-
govici nulla, ante A: ^{1123.} ~~1123.~~ mibi men-
tio occurrit. (c). Et silentio hoc au-
tem minime concluderem, Faringia
castrum. seculo XII. demum. fuisse.
constructum. Castrum Habsburg an-
no 1027. conditum est, et tamen
Habsburgici Comitis memoria an-
te seculum. XII. non legitur. (d) Et
eadem ratione Charta A: 1048. qua
Dietoldus I^{us} simpliciter Comes in
Vago Drisichgouue, omisso Farin-
gia nomine, vocatur (e) Faringam
illo tempore nondum existisse non
probat, quod Gentilitia nomina a

(a) Memoires de la Franche Comte Libr. V.
page 217. et 250. ubi hodieque castrum
hoc existere in Carinthia scribit.

(b) Caroli V. temporibus scriptum pag: 9.
extat in fine Koenigsbioviani Chro-
nici Alsatie, quod edidit Schillerus.

(c) Deutsche Geschichte von den deutschen
Historikern. Besold. Monum. Wuert-

(d) Alsat. Illuste. tom: 2. berg. p. 188.

(e) Herzog. num. 179.

Castro sumendi uous tum nondum
invaluit.

620
Sed et ex altera parte Gentilitio
nominibus per anticipationem
uti, Scriptoribus medijs et juni-
oris aevi quum non insolens fu-
erit, ex Necrologio Cinsidensi,
in quo Landoldus Comes de Fering-
gen. ad a. 970. memoratur, ~~patet~~,
haud quaquam concluderem, castrum
illud jam seculo X^{mo} fuisse cono-
ctum. Faringica ergo arcis con-
dita tempus definire non licet,
adeoque Principum Faringia san-
quis antiquior est, quam Faring-
gicum nomen. Priores ~~comites~~ ^{tres}
Bertoldi ~~solo~~ titulo Ducis simpliciter
~~hoc addito Degeneratione, ante Ducatus~~
~~comitatus~~ uoi sunt, # Bertoldus ~~comitatus~~
Sub axioma Ducis de Zebringen
1123.
a. ~~1123~~ innotuit primus; Faring-
gia licet nunquam fuerit Duca-
tus, sed in Dynastiarum modo
classe substitit, in qua ad no-
stra usque tempora subsistit. Un-
de ad aevi junioris normam, ita
subscripsisset Bertoldus, post

adeoq, per anticipationem
Duces Faringia vocantur.
Conradus

Portadon
Lehringen
recessit
u; Der
ringen, ut
stinguat
blati Duce
por Bri
Martianam
am. Oriente
Loringia ca
amune totu
Rectorum
majorco
Prigo
ta postea
gionis qu
natum, de
iatum, de
Brios
civitatu
ne Abba
itum
dem, de in
tu Broy

heimensem, Backnangensem ac
Teccensem. tractus componunt,
ad antiquum Laringica Domus
patrimonium referenda sunt. Quae
autem in Alemannica et in Bur-
gundica Helvetia possederant La-
ringi, ad acquisita referimus.

Ab omnibus, qui Badensem Histo- Badia castrum
riam huc usque tractarunt, in eo non adventitium
fuit peccatum, quod Laringensio pa-
trimonii terras non satis late ex-
tenderint, et speciatim, quod ~~cum~~
Marchiam ~~Badensis~~ prope tractu
~~inter adventitia Hermannica vel~~
inter adventitia Hermannica vel
Marchica linea bona reputave-
rint, qui avitis et patrimonialibus
Laringensium terris accensendus
causendus videtur.

Beoldus (a) de Hermannno II^{do} :
» Duxit vero Hermannus II, Juditham
» Comitissam Badensem, quae cum
» ad ipsum Dominium Badiae detu-
» lisset, dedit ei causam, ut se Max-
» thionem Badensem scriberet, cum.

(a) Thesaur. Tract: voca Baden pag: 73.

» prius nullo alio, quam solo titulo

» Marchionis appellaretur.

Idem ante et post Besoldum est creditum, licet nec idoneus Auctor, nec Charta vetus veterem hanc traditionem confirmet. Adde Scriptorum de origine Judithæ discordiam; quorum nonnulli eam ex

Mobenburgensium Suevia Comitum prosapia repetunt. (a) Alii Adelberto Comiti Calbenoi filiam assignant

Nos autem Documentis fide dignis subnixi Badensem terram, qua in Dagobertinas^{donatione} (b) Marchia ad

Balneas pertinet dicitur, qua seculo primo et nono seculis ad Weisenburgense pertinebat coenobium (c) seculo decimo inter Faringica reperimus domania

Anno enim MCXXIII. Conradus Faringia Dux Badenoe castrem possedit, quo

tempore Hermannus Marchio, et Juditha, qua Badam ei attulisse creditur, jam vixerant. Possessionem

(a) Drollinger in Lex. Basil. Hist. voc. Dada-
Spemer.

(b) Coccius Dagobertus cap. 18. pag. 175.

(c) Charta apud Coccium l. c. et alia Ludovici Germanici Monasterio Weisenburgensi Charta id docent. Schannat Videm: Liter:

hanc probat memorabilis ^{Mallus} ~~de~~ ~~anno~~ ~~su-~~
 jus anni, in castro Badensi ~~de~~ habitus,
 quo Conradus inter Laringenses, aqua,
 tos suos, litem decidit, natam occa-
 sione donationis, quam Laringensi,
 um miles quidam sine consensu eo-
 rum Abbatia San- Petrina fece-
 rat. Judicium hoc celebravit Con-
 radus Badae in aula sua, et
 in presentia multorum nobilium
 virorum et Ministerialium, ipso
 quoque Abbate San- Petri pro-
 sente, in cujus favorem fuit lata
 sententia.

Epilogo hujus ^{Phaciti} ~~tituli~~ (a) ita se ha-
 bet.

Actum VII. Kal. Januarii, Luna
 » XXVII. Anno Dominica Incarna-
 » tionis MC. XIII. gubernante Roma,
 » num imperium, Rege Henrico hu-
 » jus vocabuli quinto. Indictione I. fe-
 » ria II. in castro, quod vulgari lingua
 » Badin nuncupatur, presente cum re-
 » liquis suorum memorato Abbate. In-
 » terferunt hioc traditionibus, ecce,
 » jata magna, numerositate Nobis ali-
 » qui nobilium virorum, quorum no-
 » mina sic sunt signata, in rei ge-

(a) Schaunat Vindem. Litorar: pag: 161

aliquot leucis à castro Laringia di-
 stat, non in proprium et vicinum
 Laringia castrum potius, quam in
 remotum et alienum. evocasset Con-
 radus. Sed non opus est ut conje-
 cturis inhaeream quum ^{aliud} ~~ostendimus~~ ar-
 gumentum, ex Diplomate Frideri-
 ci I^{mi} decumtum, Dadam Laringi-
 ca Domus patrimonium fuisse, ~~aper-~~
~~et~~ demonstrat. Virtute Diplomatico
 hujus aurea bulla, munite, quod da-
 tum est a^o 1157. (a) Fridericus I. Imp.
 Henrico Leoni, Bavaria et Saxon-
 nia Duci, non nullas in Saxonia
 terras concessit, in compensatio-
 nem terrarum Suevicarum, quas
 Clementia Laringica, Conradi Larin-
 gia Ducis, qui a^o 1123. Dadam
 placitum celebraverat, filia, Hen-
 rici Leonis uxor, marito ut Here-
 ditatem attulerat. Inter terras has
 Castrum Dadam discrete refertur;
 quod in Suevia situm fuisse Imp-
 rator cum asserat, Dadam Ar-
 jovia hinc intelligi non pos-
 (a) extat in Origin: Quellfic: tom: 3.
 pag. 466.

de (a) profecto evidens est.
Evidens porro est, Badam ~~primam~~
~~primam~~ Faringicum extilise bonum,
quod à Faringo-Faringica linea de,
nigra ad lineam-juniorum, hoc est
ad Marchicam, vel concessione et
dono, vel transactione. Conradi Fa-
ringie Ducis, jam ante ~~A. 1174~~
~~A. 1170~~.

A. 1130. pervenerit. Hoc enim anno Hermannus
de Bada in Chartis oc-
currit, qui Hermannus Cuniacensis
filius, adeoque secundus hujus nomi-
nis est, quem rerum Badensium,
vni. Scriptores primum appellant,
quod cum matrimonio suo cum Ju-
ditha Badam demum adquisiv-
isse, falso crediderunt, atque hinc
Hermannum I^{um} uno omnes ore ap-
pellarunt, cum II^{us} ~~aptinuerunt~~
~~merito~~ appellandus fuisset, quem
nos etiam ita vocamus.

Transitus Bada à Faringo-Farin-

(a) Argovicam Badam. quoque impu-
gnat viz Amplif: Gottfr. Daniel
Hoffmann. in, Diatriba Tit. Bela-
stigung Diplomatische pag. 75. et 83

gica ad Faringo. Marchicam li-
 neam hoc fortasse modo evenit:
 Bertoldus III. cum Conrado, fra-
 tre suo juniore, Faringicas Du-
 cales terras ita dividere potu-
 erat, ut ipse Faringicum sibi
 castrum servaret; Badenoc ve-
 ro concederet fratri. Cum au-
 tem Bertoldus a^o 1122. per-
 iisset imperialis, omnisque here-
 ditas linea Faringo-Faringica
 adeoque et Faringia castrum,
 familiae caput, ad eum perve-
 nisset, successio hæc Conra-
 dum tam divitem reddidit, ut
 non tantum anno sequenti li-
 tem de donatione San- Petri,
 nis facta in favorem eorum
 decideret, sed et novam eoddem
 donatione ornaret. Cum au-
 tem Anno 1126. novæ et am-
 plissima opes eidem obtigis-

sent Conrado, novā hic libera-
litate, dono nimirum castri
Badensis lineam juniorem
ornasse videtur. Liberalita-
tem hanc filia Conradi
Clementia Henrici Leonis
uxor indigni tulisse, ~~seriendū~~
quod pater nimirum, Baden-
se castrum Hermannō conces-
serit. Unde mortuo Conrado an-
no 1152. Henricus Leo quale-
cunque uxoris suæ jus (1157)
in Fridericum I Imp: trans-
tulit. Imperator, ad cuius
Domum Ducatus Suevia per-
tinerat, jus hoc eo libentius
accepit, quod frequentes ei-
cum Faringiæ Ducibus et
in Suevia et in Burgun-
dia, cujus erant Dectores,
prognatæ sunt lites; virtu-
te tamen cessionis hujus à

Clementia facta nihil à Cæ-
 sare contra Badam susceptu-
 ptum. si ipse comperior. (a)
 Quod si aliquid ab eo hac
 in re factum esse velis, con-
 jecturâ nobis nihil aliud
 suggerit, quam Vasalliticum
 vinculum, quo Castrum il-
 lud fortassis cum tractu im-
 dependente adstrinxit Im-
 perio.

Vinculi enim hujus origi-
 nem et tempus non novi-
 mus. Id certum, quod Inve-
 stitura Marchionatus Bad-
 ensis ante Carolum IV Imp-
 nullum prodest exemplum.

(a) Clementiam Henricus Leo
 anno 1167. repudiavit, nul-
 la mascula sobole ex ea sus-
 cepta.

Ob hoc ergo tempore trans-
itus Castri S. Radensis
à linea Ducali ad Mar-
chicam Hermannus Mar-
chio, secundus vel tertius
titulo Marchionis de Ba-
den solitus est uti; quum
antea Marchio simpliciter
diceretur.

Sed ad Conradum Zaringia
Ducem redimus.

Imperator Lotharius Saxo-
quum Reginaldum Dura-
gundia Comitem anno 1126.
rebellionis causa in Comi-
tis Spirensibus prosci-
psisset, Comitatum Dur-

(a) Hermannus, Hermanni
Cuniacensis filius, a. 1130. ob-
iit, eique filius Herman-

gundia ~~procedere~~ Conrado nostro
cum omni denique trans Jura Burgundia
regendam commisit. Et hoc

tempore frequens ejus in Bur-
gundia sedes, cujus Dector ille
appellatur in Chartis (a)

In hoc eorum statu Conradus Ca-
strum suum Badenoe Herman-
no Marchioni agnato suo reli-
quise videtur, qui antea Ca-
strum Limpurg ad Rhenum - ,
Draco haud longe disitum
inhabitasse creditur. In Odal-
rici enim Constantensio Episcopi
Charta a^o 1190. Conra-
du Dux de Zaringen, Herman-
mannus Marchio de Badin
conjunctim occurrunt. (b)

Prima Marchionis
Badensis mentio

= nus III. suscepit, unde incertum est,
an pater, an filius charta a^o 1190.
subscripserint.

(a) Dectoratus hic ab anno 1126 ad an: 1218.
usque adeoque per 92. annos viguit.
(b) Herrgott tom: 2. pag: 155.

Primum hoc est gentilitii no-
minis in Marchica Herman-
norum linea exemplum. In
diplomate enim Lotharii Im-
peratoris, a. 1126. Argentina
San. Blasensib; dato, Bonra-
duo filius Ducis Bertol-
di et Herimannus Marchio
absque ullo epitheto leguntur.

Titulos hos filii eorum propa-
garunt ad posterum, (b) quamvis
nec Laringia formulam Duca-
tus, nec Dada formulam
Marchionatus habuerint; nec
Laringi, si Bertoldum I^{um}
excipias, unquam extiterint
possesores Ducatus, nec Da-

(a) Herrgott pag: 150.

(b) Nonnulli ex Marchionibus
tamen veteri formam quandoque
sunt usi.

denos unquam fuerint veri
 Marchiones, hoc est Marchi-
 onatus, ad Imperii fines de-
 fendendos instituti, possesso-
 res. Mosa enim tum tem-
 poris, non Rhenus fuerat
 limes Imperii.

Hermannus ^{II^{us}} Marchio Her-
 manni Cuniacensis filius, De-
 gularium S. Augustini Ca-
 nonicorum, coenobium in hon-
 nozem, Sancti Martij Martyris,
 in villa sua Dacknang
 pro sua et successorum Mar-
 chionum sepultura anno 1116.
 extruxit. (a) Institutum Epi-
 scopus Spirensis Bruno An-

Dacknang
villa

(a) Deboldus in thesauro Tract.
 von Daden pag. 73. ex Codice
 veteri Dacknawensi hanc
 notitiam prodit. Add: Franc:
 Petri Suer: Coelestant: pag:

no 1172. XIII. Calend. Martij
solenni charta firmavit. (a)
Finitatus est Hermannus
Patruis sui Bertoldi Du-
cis exemplum, qui Monaste-
rium S. Petri in nigra sil-
va pro sepultura sua et suc-
cessorum Ducum extruxerat.
Gabelhoferus in Chronico, quod
in Sindelfingensi Canonorum
Regularium monasterio Duca-
tus Württembergici reperit, Bad-
nangensis monasterii Institu-
tionem a. 1114. constituit.

Quicquid sit de tempore, Herman-
nus 2. et 3. Marchiones Badenses

(a) Extat inter Documenta.

(b) apud Sattler, Geschichte des
Herzogthums Württemberg pag. 617. Gabel-
hoferus historiam Württembergicam ex mo-
numents patris concinnavit, quae MS.
in tabulario extat Ducali. Crusius in An-
nalibus Suevicis eam saepe allegat, ut
et Mulpis ad Monzambanum. cap. 2. §. 8.
Imhofius in not. Procer: Imp: L. II. cap. 6.
eam collaudat.

cum uxoribus Junta et Bertha, ibi
sepulti sunt. (a)

Vetus Bäcknangensis Codex dicente
notat, Hermannum in villa sua (b) mo-
nasterium struxisse. In suo itaque al-
lodio illud instituit, non in allodio
uoris.

Quidem nullum impedimentum reperi-
quo minus omnem illum tractum ve-
teris Marchionatus Badensis, qui
usque ad Bäcknang et ulterius
se extendit, ad vetus Bertoldorum
patrimonium referam, ^{ut supra jam monui.} Res eo ve-
risimilior est, quod Bertoldus I^{mo}
Loringia Dux Weilhemi, (c) qui lo-
cus Bäcknango non nisi X. leucis
distat, coenobium quoque extruxerat,
quod Bertoldus 2do filius ejus
San-Petrino à se condito mona-
sterio junxit. (d) In eodem tractu
ara Tecca, et omnes Teccensium Du-

(a) Vetus Calendarium A^o 1420. apud Satt,
l. c.

(b) Eodem verbis utitur Sindelfingense Chro-
nicon apud Gabelhoferum l. c.

(c) Kirchheimensis Praefectura oppidum, Wür-
tembergici Ducatus, haud procul à castro
Teck distans, ubi Duxes Teccenses ha-
bitabant.

(d) cf. Bertholdus Constant. ad a. 1093.

Tractus à Bada
ad Bäcknang

cum sunt terra, quas illi, Faringi-
co ex sanguine nati, (a) tanquam
allodiales et patrimoniales Larin-
gicas terras seculo XIII° obtine-
runt.

Incrementa
lineae senioris

A Patrimonialibus Faringensium
terris ad eas nunc transco, quae
fortuna beneficio singulis Illustris-
sima stirpis lineis acceperunt.
Cum vero Faringica gens seculo XI°
Bertoldi I^{mi} filius Bertoldo II°
et Hermanno in duas familias Be-
toldinam et Hermannicam cum di-
vidi coepisset, illa, quae fuerat Du-
calis, seculo XIII° incunte interiit,
haec ad nostrum usque tempus per-
durat. Illa intra spatium 162 an-
norum, varias inter fortuna vicissi-
tudines ad magnum denique poten-
tia culmen emerit. Faringense
enim ex Brigovia ad Ducatum
Carinthiae et ad Marchiam Veronen-
sem, indeque ad Suevia Ducatum
regendos vocati, his omnibus amif-
sis, in solatium Advocatiam et Comiti-
vam Turicensis pagi hereditaria dona,

(a) vid: mox §.

ti sunt, donec vicina transjurana
 Burgundia ab Imperatore, Lecto-
 ratus Burgundia titulo, illis quo-
 que regenda traderetur. Dignita-
 tibus his corona accepisset Cæ-
 sarea, nisi oblatam recudare, quam
 accipere tutius judicasset Bertol-
 dus; sua familia postremus.

Ceterum non transcendendum silentio est,
 Tecca Duceo, qui in Suevia floru-
 runt, ex Faringis etiam, et quidem
 ex Conradi Ducis filio natu mino-
 re prodiisse. Conradi enim filii duo
 Bertholdus IV. et Adelbertus duos
 condidere ramos, Faringo-Faringi-
 cum, et Faringo-Teccensem, quorum
 ille jam in Bertoldo V^{to} Ber-
 toldi V^{ti} filio A^o 1218. exaruit. Tum
 vero **Ducis** Bertoldi V^{ti} sorores bo-
 na ejus suis attulere maritis. Agnes
 quidem, natu major, Driogicas et
 silva nigra terras Turstenbergis; An-
 na vero Junior Burgundo-Helve-
 tica bona Riburgensibus attulit.
 Faringo-Teccensis ramus Teccenses
 longa serie Duces dedit, qui tamen

in tenui Dynastarum mediocrium
semper subtiliore fortuna. Frederico
III° Teccensium postremo Duce a^z
1139. mascula sine prole defuncto,
terra Teccenses per filiam ad Wir-
tenbergenses transiit Comitis.

Incrementa
Linea Marchica

At Marchicus Hermannus ramus,
pluribus accessionibus auctus, ho-
dieque subsistit. Tres priores Her-
manni terras Badenses, Hachber-
genses et Sausenbergenses, ut Sa-
ringicum patrimonium vetus, possede-
runt. Hermannus autem VI^{us} cum ju-
niore fratre Henrico patrimonium ita
divisit, ut ei Hachbergensem et Sau-
senbergensem dynastias concederet; Ba-
denses autem terras sibi retinuit; am-
pliores tum, quam quae nostro aeo
comparent.

Badensis rami
Plinga, Durlacum.

Hermannus hic Quintus Gemengarden
Quelphicom, Henrici Comitis Salati-
ni. Obeni filiam, Henrici Leonis
nepotem, in matrimonio habuit; cum
qua dimidiam Civitatis Brunovican-
sis partem, et Alodia quaedam in il-
lis partibus ex Leoniana hereditate
acceperat. quae omnia Fredericus II^{us}

Imperator cum Hermannus V. commutavit,
 ei que oppidum Attingam in feudum,
 Durlacum in proprietatem, Lauffen,
 Sunnsheim et Oppingen in pignus
 pro 2200. marcis Argenti concessit,
 qua super re litera confirmatoria
 Imperatoris a. 1224. supercunt.

Co ipso quoque tempore Dagoburgensis
 Comitatus Alotia, allodialis olim, ma-
 sculis extinctis, ad Gertrudem, Alber-
 ti postremi Comitis filiam unicam per-
 venit, cujus mater Hermannus V. Ba-
 deno et Henrici Hachbergensis Mar-
 chionum, erat soror. Marchiones Comi-
 tatum Dagoburgicum per Gertrudem
 hereditario sibi jure debori arbitrati sunt.

Sed litigandum illis fuit cum Bra-
 bantia Duce, et cum Leiningensi
 Comite, fratre mariti Gertrudis, que
 maritum instituerat heredem. Leinin-
 gensis Comes, ut Episcopum Argenti-
 nensem, defensorem acquireret, Dago-
 burgicum Comitatum, ei obtulit in feu-
 dum. Marchiones denique, litis per-
 tasi, sua quoque in Dextoldum
 Episcopum Argentinensem jura. An-
 no 1226. transtulerunt (a) Translatio

(a) Causam hanc exponit Alotia Illustris

Spes
in Comitatum
Dagoburgensem.

Spec
in Austriam

solemni Landgravi Alsatie confirmata
est sententia.

Hermannus VI^{tu}s Domum suam ad ma-
gnam potentiam fastigium erecturus vi-
debatur. Cum enim Gertrudem, Henrici
III^{ti} Austria Ducis filiam, in matrimo-
nium duxisset, patruusque Gertrudis,
Fridericus Bellicosus, Babenbergi,
ex linea postremus Austria Dux An-
no 1246. obiisset improbis, jus succeden-
di in Austria, Stiria, et Carniola
Ducatibus ad filium Hermannii, Fri-
dericum Badenensem devolutum est.
Gertrudis enim, patri sui Friderici
Bellicosi, ex Friderici I. Imp. privile-
gio de successione seminarum Austri-
acis A^o 1156. dato, indubia heres,
omne jus suum in Fridericum Ba-
denensem, ex Marchione Hermanno VI.
susceptum, transmisit. Sed Frideri-
cus hic, tenera aetate et injuria obno-
xius, patre suo, viro fortissimo et
tutore A^o 1250. privatus, suis etiam
max privatus est terris. Ottocarus

tom. 2. pag: 195. sq. Instrumentum Do-
nationis, a Marchionibus Badensibus
factae exhibet. La quille Histoire
d'Alsace inter probat: pag: 33.

enim, Bohemia Regis filius augen,
 da potentia sua desiderio ardens, Mar,
 garetham Frederici Bellicosi sororem,
 adeoq; Frederici nostri Badensis pro,
 amitam a^o 1259. in matrimonium duxit,
 hocque usus proutextu eidem Frederico
 hereditarios suos abstulit Ducatus,
 in eorundem possessione firmatus,
 postquam Fredericus Badensis, legi,
 timus Austriae Dux, sed cecit Ducatu
 cum Conradino Sueviae Duce, quem in
 expeditione Neapolitana secutus est,
 carnificis manu A. 1268. Neapoli per,
 iit, in Carmelitarum Ecclesia ibidem
 retro majus altare sepultus. (a) Atque
 ita successio Austriaca ex Faringo-

(a) Epitaphium junioris avi ibi legitur, hoc
 stilo conceptum:
 » Qui Giociono Corradino di Stouffen.
 » figlio dell' Imperatrice Margarita e di
 » Corrado Re di Napoli ultimo de' Duchi
 » dell' Imperial Casa di Suevia e Feode,
 » rico d' Asburgh ultimo de' Duchi
 » d' Austria. A. M.C.C.LXX.
 Miratus sum, cum monumentum inspicerem, in,
 scitiam hominis, qui Epitaphium composuit,
 et pro Frederico Badensi ponit Frederi,
 cum de Habsburg. Adde Chronologicum erro,
 rem, quo annum 1269. pro a^o 1268. posuit.

Badensium. domo eiecit, ut breue post
tempus in Habsburgicam transiret.
Rudolphus Habsburgicus enim. Caesaris
solio cum fuisset admotus, Ducatus,
Friderico Badensi iniuste ereptos,
ab Ottocaro repetit, proclisq; eru-
entis vindicavit Imperio. Anno 1283.
Ducatus hos filiis suis Alberto atque
Rudolpho contulit in feudum.

Translatione hac Ducatus illi, qui
Luitfridigenis Laringo - Badensibus
destinati videbantur, ad Luitfridigenas
peruenierunt Habsburgicos, qui per
5. jam secula, eos constantor gubernant

in Suevia
Ducatum

Rudolphus I^{us} Badensis Hermannii
VI^{ti} frater, post Conradini, ultimi
Suevorum. Ducis interitum, vel ob
cognitionem suam cum Conradino, vel
quod Suevia Ducatus Laringio, Ba-
densium maioribus, ab Henrico VII° olim
suat ereptus, plura Suevia loca
occupavit, qua Rudolphus Habsbur-
gicus ei quoque bello eripuit. Ita
duo fratres Badenses, Hermannus et
Rudolphus, ille Austria retinenda,
hic Suevia recuperanda spe omni ca-
ciderunt; Habsburgicos utrobique amo-

amulos experti,
 terra; quorum fortuna semper et ubi,
 que prevaluit.

in Bersteinensem
Comitatum

Pro tot Principatibus, quorum prospera
 sione Badenses ceciderant, idem Hermannus
 frater Rudolphus l. matrimonio
 suo cum Kunigunda Bersteinia, Otto,
 nis senioris filia, jure aliquod in Ber,
 steinensem Comitatum sua Domui ac,
 quisivit. Idem Marchionis Veronen-
 sis titulum in Chartis suis et sigil-
 lis adhibuit, quo consilio: incertum.

Post hac Germanianam lineam Ba-
 densam, usque ad Rudolphum VIII. non,
 nisi mediocri comitata fortuna est.
 Fratres nonnunquam inter se terras di-
 viderunt. Alter ^{juniorum} Forchheimi sederat,
 alter Durlaci, sed brevissimi tempo-
 ris hac subdivisio fuit. Rudolphus
 Hesso quidem Belforti et Hericourt
 Dynastis auctore videbatur terras
 Badenses, quum matrimonium cum
 Johanna, Reginaldi Comitis Montis,
 beliarda filia, Vici Pirretensis,
 Comitis postremi, vidua inivisset.
 At dynastia haec brevi post per Au-
 strios, Comitatus Pirretensis he-
 redeo, redempta, ad Comitatum, cui
 Johanna. eas attulerat, redierunt.

et Spanheimensem.

Rudolphus VIII. Rudolphi lⁱ abne-
pos, qui ob proceritatem corporis
Magnus appellatur, matrimonio suo
cum Mechtilde Johannis Coeci, Comi-
tis Spanheimensis, sorore, Henrici
filia, Comitatus hujus obtinendi spem
acquisiverat, quae a: 1137. cum Johan-
no, Coeci filius, obisset improlio,
sub Jacobo I. Marchione, Rudolphi
nepote, complementum accepit. Tum
enim pars Comitatus Spanheimij ad
Badenses pervenit.

Hae incrementa cepit Hermanniana
Marchionum Badensium linea ab
Hermannus V^{to} propagata et ab
Henriciana Hochbergensi distincta.

Incrementa
Lineae Sausenberg:

Hae ipsa autem Henriciana linea in du-
o: successu temporis quoque subdivisa
est ramos. Henrici I^{mi} Hochbergici pro-
nepos Henricus III^{us} fratri suo Rudol-
pho Sausenbergicam Dynastiam et Land-
graviatum Briogoviae superioris con-
cepit, Hochbergensem Dynastiam et
Landgraviatum Briogoviae inferioris
posteritati suae relinquens. Duo hinc
Henriciana linea palmites, Hochbergi-
cus et Sausenbergicus, orti sunt.

Hachbergicus perit, postquam per 228.
 annos durasset. Otto 2us enim, Hach-
 bergæ Marchio, coelebs, agnatorum
 Sausenbergicæ lineæ consensu, Bern-
 hardo, Badensi Marchioni, Rudolphi
 VIIIⁱ, de quo diximus, filio, Marchio-
 natum Hachbergicum A^o 1415. vendidit,
 et A^o 1418. decessit. Sausenbergicus
 vero patres, licet omnium postremus,
 opibus tamen et divitiis auctus, ad Ba-
 densiam, et ad primarium, reversus est
 stirpem.

Rudolphi enim, qui Sausenburgicum pat-
 ritum fecit, filius Henricus VI^{us} à Luitol-
 do, Ecclesie Basiliensis proposito,
 Gentis Loetelana postremo donatione
 mortis causâ Loetelanam Dynastiam
 a^o 1315. obtinuit, sedemque, quam
 antea Sausenbergæ habuerat, transtu-
 lit Loetelam, quod castrum. Ciburio
 distat Basileâ.

Nepos ejus Rudolphus VI^{us} Landgra-
 viatum inferioris Brisgovia, qui
 per 77. annos in Comitum Friburgi
 manibus erat, ad suam quoque Domum
 reduxit.

At hujus nepos Rudolphus VIII. libera, et Badevillana
et
Seco castri Comit:

Dynastia
Loetelana

litate Johannis, Comitem Friburgensem
ultimum, herede carentis, et an-
no 1444. defuncti Badenianam
Dynastiam, quae Saucbergicas ter-
ras ab Hachbergicis separavit, et Neo-
castriensem in Helvetia Comitatum des-
ino accepit; filiumque post se unicum
reliquit Philippum, cum quo Hach-
bergicus omnis sanguis ab Henrico 1mo
ejus patre descendens, a^o 1503. ex-
ruit, postquam ante tredecim annos
cum Christophoro Badenoi pactum
successionis iniverat, quod a^o 1499.
Maximilianus 1us firmavit.

Unica quidem Philippi filia Johanna
Neo-Castri Comitatum Longavillano Du-
ci Ludovico 1° Archi-Camerario Fran-
ciae, suo marito, attulerat. Sed hic
omnes Philippi terras uxoris quam
repperet nomine, post varias de-
nique tractatum est lites, ut du-
centis et quinquagies mille aurei
Longavillano persolverentur, solo
tamen Roetela titulo illi feni per-
missum (a)

(a) Ludovicus hic frater natus minor fuerat

Fran-

Haec Zaringo-Badenosae terrae, inter Ba-
denosam, Hachbergensem et Sausen-
bergicam ramos divisa, plura post
secula, sub Bernhardo I^{mo} ejusque ho-
nepoti Christophoro, in unum corpus
redierunt. Zaringo-Zaringica autem et
Zaringo-Seccenses, quae ad Marchicam
quoque lineam, nempe ad Zaringo-Ba-
denosam, Bertoldo A^o 1218. et Seccen-
sibus a^o 1439. extinctis, redire debuis-
sent, ad alias plane gentes, Furstem-
bergensem, Liburgicam, et Württen-
bergensem, transierunt. (a)

Christophorus Bada Marchio, he-
ros toga, sago, literisque illustris, qui

Lucelburgica terra.

Francisci II^{di} Comitis de Dunois, in cu-
jus favorem Longavillanus Comitatus
A^o 1505. à Ludovico III. Galliae Rege
in Ducatum erectus est. Johannes
de Aurelia, Comes de Dunois et de
Longavilla, filius naturalis fuit Lu-
dovici Ducis Aurelianensis et a^o 1468.
decessit, fortissimus heres. Filius hujus
Franciscus I. pater fuit Ludovici, cui Johan-
na Sausenbergica nupsit. Ludovicus hic
Marchionis Noctelani titulo usus est, quam-
diu frater ejus natu major vixerat. Postea
factum est, ut Longovillanorum filii natura-
lis titulo Marchionum de Nothelin orna-
rentur, quorum genus hodieque subsistet.
(a) vide supra §.

universas Badenses terras in unum
 corpus reduxit, ob insignia merita Ma-
 ximiliano I. Imperatori fuit carissimus
 à quo Lucelburgici Ducatus guber-
 nator creatus, ex eodem Ducatu Dy-
 nastias Rodemachern, Heroprungen
 et Wellinggen primum loco accepit,
 qui tractus hodieque patrimonii Ba-
 densis portionem constituunt. Fre-
 nuam enim contra seditiosos in Bel-
 gio operam suam navaverat Cesari,
 milite suis impendis conscripto. Cæ-
 altera parte idem Christophorus, oc-
 casione belli Salatini, contra Philip-
 pum Electorem a. 1504. moti, ea qua
 Fredericus Victoriosus Elector a. 1462.
 Carolo ^{Christophori} patri abstulerat, recuperare,
 ope Imperatorio potuisset; at illi fi-
 dem, quam Pater Salatino dederat,
 servare majoris animi reputans, quam
 ex alterius calamitatibus suas opes
 augere, à bello abstinuit, atque Phi-
 lippum Electorem apud Maximilia-
 num I. reduxit in gratiam.

Malberg Dynast: Idem Christophorus Dynastiam

Malberg, castrum cum oppido et pen-
 dentibus inde vicis à Gangolfo et
 Theobaldo fratribus Dynastis in
 Geroldseck, quorum illud vetus in
 Ortenavia fuerat domanium, para-
 ta pecuniâ emit: magnanimus Gen-
 tis sue propagator et stator.

A Christophoro hoc dua Marchica
 lineae hodieque florentes, Bada-Ba-
 densis et Bada-Durlacensis
 descendunt. Illam filius ejus na-
 tu major Berthardus, hanc con-
 didit Ernestus.

Senior Badam. cum castro et omni
 circumjacente districtu, Cherstei-
 nium, Malbergam, Spanheimense et
~~et Grevensteinii partem~~
 Lucelbergicar terras, cum oppido Seim-
 heim in Alsatia possidet. Linea juni-
 or prater inferioris Marchionatus ter-
 ras, ubi Sporkheimium et Durlacum
 oppida, Marchionatum Hachbergicum
 Dynastiam Baderillanam, Sausenbur-
 gicum Landgraviatum, et Dynastiam
 Roetelensem in hac terrarum divisione
 accepit. Dominia sua matrimonio
 deinceps auxit Linea = Bada-Badensis.

Bernhardi enim abnepos, Leopoldus
Wilhelmus, Ferdinandi Maximiliani ju-
nior fratres, exercitus Imperialis con-
tra Turcos praefectus, Sibyllam Ca-
tharinam, quae Comitissa de Mille-
simo atque Carrecto, Tschernini Com-
itio Bobemici vidua fuit, A° 1659
ducens uxorem, Dynastiam Lobowitz
in Circulo Trachenensi suae Domui ac-
quisivit. Quodem Leopoldi Wilhel-
mi ex fratre nepos, Ludovicus Gui-
lielmus, assumpta sibi in matrimonio,
um Francisca Sibylla Augusta, Ju-
lij Francisci Saxe-Lauenburgici Du-
cis, ex sua gente postremi, filia, A°
1690. Schlaemenwerdae Dynastiam,
in Ellenbogensi Circulo sitam, obtinuit,
et propagavit ad filios (a)

Bobemica haec Badensium terra

(a) Schlaemenwerdae Dynastiam Julij Fran-
cisci pater Julius Henricus cum tertio
conjugae suae Annae Magdalinae Comitis-
sa a Lobkowitz accepit, cujus pri-
mus maritus fuerat, Vinilo Lollo,
wratus Comes.

non inter domania totius Domus reputan-
tur, sed allodia sunt lineae senioris.

Nec silentio praetereunda est Advocacia
Ortenavia, quae seculi huius in-
itio Lineae Bada-Badensi accessit;
quam vero communes utriusque
lineae majores, ut pignus Imperii, se-
culo .XIV^{to} jam tenuerant. Ortenavia
nobilis est superioris Germa-
niae tractus, Brisgoviam inter et
Marchiam Badensem, Rhenum
et silvam Martianam situs, in quo
Abbatiae sunt divites, multa castra,
immediatus equester ordo, Civitates Im-
periales et Vici, Dynastia et ter-
ra, Principibus diversis Ecclesia-
sticis et Laicis obnoxia. Prae-
fectus olim huic Provincia datus
fuit ab Imperatoribus, quem Advoca-
tum Provinciale[m] Ortenavia^(a)
appellarunt, qui in castro Br-
tenberg suam sedem habuerat.

Advocacia

Ortenavia

(a) Landvogt in der Ortenau.

Præfectura hęc Ortenavie, ad in-
star Præfectura Alsatica, quæ à
Præfecti sede Hagencensio dicebatur,
instituta, post extinctum Suvvia
Ducatum, vigescere coepit: certa
tamen ejus originis epocha defini-
ri nequit.

Alsatica in liberae decem Alsaticæ
Civitates et 40. vicos Imperiales se-
se præsertim catenderat. Octena
vica novis trigam liberarum Civi-
tatum, Offenbuzgum, Gengenbacum
et Zellam, at ^{40.} ~~totidem~~ circiter vicos
Imperiales complectitur.

Fata

Anno 1324. Ludovicus V. Imp: Fri-
derico et Rudolpho VIII. Marchionibus
Bada fratribus Castrum Ortenberg
oppida Imperialia Offenbuzgum, Ge-
genbacum, et Zellam cum omnibus
juribus pro 900. marcis argenti op-
pigneravit.

Carolus IV. Imperator hoc pignus fir-
mavit A. 1349. ita tamen, ut for-
tem ejus auget, quæ denique ad qua-
dragies mille florenos ascendit. Den-
bienio post permisit, ut Bertol,

dus Bucheckius, Argentinensis Epi-
 scopus, eandem Ortenavia Praefectu-
 ram ab iisdem Marchionibus Baden-
 sibus redimeret, addita clausula, ne ad-
 vocatia haec ab alio, quam ab ipso Im-
 peratore, redimi posset. Ista advoca-
 tia haec non nisi per XVIII. annos in
 Badensium manibus fuit, et ad Epi-
 scopum Argentinensem transiit.

At Guilielmus à Diet cum Civitate
 Argent: tot turbis implicatus, Ru-
 pertum Salatinum Casarem sibi red-
 diturus faventem, et pecunia appete-
 tens, dimidiam praefectura Ortenavica
 partem A. 1404. vendidit eidem Ru-
 perto; qui Salatinatui suo eam con-
 iunxit. Salatini per totos centum
 annos in tranquilla dimidia parte Prae-
 fecturae hujus possessione manserunt.
 Cum autem anno 1504. Maximilianus
 1us Imp: Philippo, Pectori Salatino,
 ejusque filio Ruperto, ob Bavari-
 cam successionem, bellum intulisset,
 inter alia dimidiam Praefectura Or-
 tenavica partem Salatinis eripuit,
 et Wolfgango Fürstenberge Comiti

ob officia praestita concepit, ea
tamen conditione, ut vicies et qua-
ter mille florenos in recognitionem
persolveret.

Ab hoc tempore Fürstenbergica. Do-
mus cum Episcopo Argentinensi Prae-
fecturam Ortenaviae ad annum usque
1550. indivisim possederat.

Tum enim Ferdinandus I. Rex Ro-
manorum, ut Archiducum Austriae
Caroli V. Imp: permissione reluen-
di pignoris uous ab utroque por-
tionem suam redemit.

Genipontani Archiduces Alouicam
et Ortenavicam Praefecturas per
seculi spatium tenuerant, cum illa an-
no 1648. Westphalica Pace ad Galli-
am, hoc anno 1700. Leopoldi Impe-
ratoris donatione, ut feudum maoc-
linum, ab Austria pendens, in pra-
mium meritorum Ludovici Guiljelmi
Marchionis ad Sada- S Badenoco
transiuit.

Sada- Durlacensis linea. ab eo tem-
pore, quo à seniore sejuncta est,

Incrementa
Lineae Durlacem:
Geroldsee

Geroldseckiana in eadem Ortenavia
 Dynastia allodiorum sibi jura ac-
 quisivit. Jacobi enim, Geroldsecki-
 orum ultima, filia heres, Anna Ma-
 ria, secundo matrimonio Friderico V^{to}
 Marchioni A. 1684. nupta, Gentis suae
 Allodia marito testamento legavit. Les-
 sionem eorum tamen non nisi post
 sexaginta fere annorum obstacula
 Friderici V^{ti} Nepos Fridericus Ma-
 gnus, extinctis Cronenbergis, A. 1692.
 Cesare consentiente occupavit; post
 quinquennium per Austriacos mili-
 tes ea iisdem ejectus, ut Baronem
 Leyenses, qui spem succedendi Cro-
 nenbergis à Domo Austriaca
 obtinuerant, in ea immitterentur
 Lis in Aula Caesarea pendet.

Subjungo his omnibus Landgravia-
 tum, Triogoviae, quae antiquis-
 sima dignitas Loringo-Baden-
 sium fuit. Landgraviatum hunc

Landgraviatus
Triogoviae
natura

(a) Vorstellung der Baden-Durlach.
 Gerechtsamen auf die Allodien der
 Herren zu Hohen Geroldseck.

ultimo loco commemoramus, quod
 ille, uti etiam Alsatius, ab Hab-
 spurgicis Haringensium agnatio
 prope suos, ad superioritatem ter-
 ritorialem nunquam ascendit.
 Ecclesiastici enim et Laici Briogo-
 via et Alsatie proceres, ^{ut} et ^{et} ^{et} ^{et}
 Chonide ~~ipscipos~~ Haringi dominia
 quoque sua libere possederunt:
 nec in terris eorum suo, sed Imper-
 ratorio nomine jura dicebant Land-
 gravij, quibus in ipsas procerum
 terras prater jurisdictionem nulla
 fuit potestas. Landgravia enim tum
 temporis officia non Dynastie aut
 Principatus fuerunt, ut visum Guil-
 limanno; qui temeraria quoque as-
 sertione Briogovicum Landgravia
 tum ab Alsatico semper distinctam
 pertinaciter tamen cum eo conjungit.
 (a) Utrumque Landgraviatum sub Ottoberto The-
 dibaldi Vindonise Comitis filio seculi VIII°
 medio jam conjunctum fuisse, atque ita ab
 Habsburgensibus pervenisse ad Austrios tra-
 dit: ne verisimili quidem conjectura ini-
 aus. Ottobertum enim et Theodibaldum, ex
 Guillimanni cerebro natos, genuina Bris-
 goria Alsatique ignorat historia.

Landgraviatum
 Briogovicum
 Alsatium

si vero
 eius pro-
 Landgravi-
 riorum
 ego
 et Nige-
 in Als-
 Briogo-
 Chonide
 adminis-
 Haringi
 Landgravi-
 nomine
 riorum
 riori
 ta
 memoran-
 graviatum
 Haringen-
 nes trans-
 dem dom-
 tus memo-
 Habsburgen-
 rum idem
 videri
 sua junio

Uti vero Alsatius, ita Briogovi-
cus quoque Laringo - Badensium
Landgraviatus in superiorem, infe-
rioremque fuit divisus. Quatuor
ergo Landgraviatus Vogoum inter
et Nigram silvam, duo cis Rhenum
in Alsatia, duo trans Rhenum in
Briogoviâ floruerunt; ab Alsatius
Clichonidis Comitibus Provincialibus
administrati.

Fata.

Laringio durantibus, Briogovicus
Landgraviatus sub simplici Comitatus
nomine in monumentis occurrit. At
octennio postquam interierunt Lar-
ringi, Henricus et Rudolphus pater
filiusque, Marchiones Hachberga, in Char-
ta 1226. Landgraviu Briogovia
memorantur, manifesto indicio Land-
graviatum Briogovia, Ducibus
Laringensibus extinctis, ad Marchio-
nes transivisse Hachberga, et in ea-
dem domo persistisse. Landgravia-
tus memoria sane apud successores
Hachbergensis et Sausenbergica line-
arum identidem occurrit. Illi, quæ
senior, Landgraviatus inferior, huic
quæ junior, Landgraviatus superi-

Landgraviatus
Inferior

or attributi fuerunt, quod Sausen-
berga in superiore, Hachberga in
inferiore Landgraviatu sunt posita.

Landgraviatus inferior apud Faringo-
Badenses Hachbergica linea usque
ad A. 1318. permansit, quo Henricus
V^{us} Marchio Hachberga Annam sor-
orem Frederico, Friburgi Comiti, despon-
davit, eique dotis loco 700. marcas ar-
genti promisit, quas cum exsolvere
non posset, inferiorem Brisgovia
Landgraviatum Frederico assigna-
vit.

At A. 1395. Landgraviatus Bris-
govia postquam per 77 Annos
pignoris loco in Friburgi Comitum
manibus fuisset, à Conrado Comite
restitutus fuit. Rudolpho VI. Sausen-
bergico Dynasta; qui eundem Land-
graviatum eidem Conrado affini suo
A. 1417. contulit in feudum; adeoque
Brisgovici Landgraviatus proprie-
tas penes Sausenbergicum Domus
Badensis ramum permansit, qui
A. 1503. cum exaruisset, Landgra-
viatus utroque ad lineam ~~seniorem~~
seniorem, qua Badensis est, rediit.

Eundem Rudolphum VI. de Landgra-
viatu Briogojæ et omnibus ejus
juribus a. 1101. investiverat Imp. Du-
perius. (a)

Illi ergo, qui Landgravius Briogovicis
superioritatem in Briogoviam tri-
buunt, quique Landgraviatum Bri-
gojæ à Comitibus Friburgi ad Leo-
poldum Austria Ducem ejusque
posteris, pervenisse spectabent, (b)
nec genuinam Landgraviatus indo-
lem, nec diversam ejus ab Nactber-
gicis Marchionibus ad Friburgi
Comites, et ab his ad illos migratio-
nes cognoscunt.

Travis hæc originum et factorum
Domus Faringo-Badensis deli-
neatio facile Lectoribus ob oculos
ponit, quam inani consilio rerum
Badensium scriptores, tum dome-
stici tum exteri, incunabula Gen-
tis vel in Italia vel in Francojurana
Burgundia vel in veteri Pindonia
sa Helvetia, adeoque apud exte-

Conclusio

Causa

(a) Schiller Instit. Jur. Publ. t. 1. pag. 38.

(b) Stapfii Vindiciae superioritatis Austri-
pag. 18.

ros quæsierint, quæ in ipsis ditio-
num Badensium terris potius que-
renda fuissent. Autochthones sunt
Faringo-Badenses in patrimonialibus
suis Provinciis nati, et à seculi
VIII. temporibus pleno jam indigena-
tus jure potiti. Inde virtutibus glo-
riæque illustres ad Carinthia, Vero-
na, Alemannia, Burgundia, Du-
catus, Marchionatus, Comitatus regen-
dos ex Brisgovia vocati sunt;
suaque imperandi et gubernandi pru-
dentia documenta, arcibus, castris,
et nobilissimis urbibus, magno nu-
mero constructis, ad omnium seculorum
reliquerunt memoriam. Sic tandem
est certum, Faringicam Domum
indubiam matrem esse Domus Ba-
densis. Sic tandem ratio con-
stat, quæ axiomata Ducale et Mar-
chicum ad Faringo-Baden-
sem pervenerint Domum, itemque
constat, eodem modo dignitatem
Marchionis ad Badenses perve-
nisse, quo dignitas Ducis ad Fa-

ringentes pervenerat. Ita quoque
 cognoscimus, Badenensem et Näck-
 bergensem. Marchias genuinum Fa-
 ringica Domus ecclesie patrimonium,
 quod non Hermannii conjugio demum
 cum Juditha Badensi ad Faring-
 gos perveniret, sed ad patimoni-
 um vetus Faringorum. pertinuerit,
 id quod ad gloriam Badensium
 illustrius est. Sed et intelligimus
 denique, Provinciam Brisgou-
 via Comitatum, quem et Landgra-
 viatum appellant, hereditarium
 domus Faringica officium, atque
 munus ab Imperio pendens ecclesie,
 quod Faringio, eorumque posteris
 à Cesare commissum, autocraticam
 Principatus indolem nunquam indu-
 erit. Sed et ex prædictis porro colli-
 gimus, omnes eos, qui res Farin-
 go-Badenses tractarunt, terra-
 rum ad hanc gentem spectantium spa-
 tia nimis arctis inclusisse limiti-
 bus; qui profecto late patuerant.
 Burgundicus Faringorum Rectora-
 tus et Advocatia Turicensis non ni-

si obiter innotuerit. Octonavica
Advocacia vel praefectura origine
et facta ex comparatione cum Ad-
vocacia Alsatia majus lumen
accipiunt, uti Landgraviatibus Bri-
goviciis per Landgraviatus Alsatia-
cos majus lumen accedit.
Omnia haec autem brevi quum deli-
neaverim tabella, superest, ut copio-
sius nunc à nobis distinctiusque pro-
ponantur, quod Annalium Methodo
quae omnium clarissima est, sumus
facturi, ita tamen, ut nonnulla,
quae indoles rerum in partes dispeca-
re vetat, peculiaribus excursibus
tractanda seponantur. Faciemus au-
tem hoc non Badensibus modo
sed et Alsatia, Brisgoviciis, Hel-
veticiis, Burgundiciis chartis, tum
editis tum ineditis, instructi, quae ex
ipsis Principum ac Civitatum ta-
bulariis nobis generose exhibita Sa-
ringica et Badensi historia ma-
jus lumen accendent, gloriamque
Serenissima Domus non
parum augebunt.